

Tij en ik

In deze rubriek interviewen we steeds twee mensen die een familiale of vriendschappelijke verhouding met elkaar hebben. Tegelijk is er iets in die relatie wat schuurt. Wilt u ook in aanmerking komen voor de rubriek Jij & Ik of wilt u andere mensen opgeven? Mail naar: jjienik@eo.nl

Ben (I) en Ruud de Wild

De één draagt nette overhemden en woont op de Veluwe, de ander zit onder de tattoos, woont in hartje Amsterdam en werkt voor Radio538/SLAM!FM. Ruud de Wild – creatief directeur, dj en kunstenaar – wil niets meer met het geloof te maken hebben, in tegenstelling tot zijn broer Ben. Die organiseert met zijn evenementenbureau onder andere de Nederland Zingt-dag en de Gezinsdag.

‘Ik zou Ben willen vragen of hij gelooft dat ik in de hemel kom’

Ruud (45): “Laat me raden: je zet ons bij elkaar omdat Ben gelooft en ik niet. En omdat Ben nog bij zijn vrouw is. Nou, dat klopt. Ik geloof niet in een schepping of oerknal, dat vind ik allemaal knap ingewikkeld. Ik kan het geloof niet rijmen met de ellende die ik om me heen zie. Waarom hebben we geen extra gen, zodat we normaal tegen elkaar doen? In de Pinkstergemeente waarin ik ben opgegroeid – een soort sekte – zaten hele enge mensen die in tongen spraken. Geloof en angst gingen daar hand in hand. Later werden we lid van een andere kerk, maar voor mij was het toen al te laat. Bij de katholieken werd het ‘m ook niet, al heb ik Maria nog wel op mijn arm laten tatoeëren – kijk maar. Ik ben redelijk stabiel in het nemen van naïeve beslissingen.

Onze karakters botsten al vroeg, omdat ik in alles veel losser ben dan Ben. Hij is altijd stabiel geweest in wat hij wilde; ik kan overal wonen en zie alles als tijdelijk – er moet bij mij altijd een volgende stap zijn. Of ik negatiever ben ingesteld dan Ben? Nee, ik ben realistischer. Bovendien hoort neerslachtigheid bij het kunstenaarsbestaan. Misschien uit ik wat scherper mijn mening omdat mijn wereld harder is.

Onze band is verbeterd. Niet dat ik ben veranderd – Ben is vrijer geworden. Hij nodigt jaarlijks onze zussen uit, en ik zie hem op Facebook met mooie flessen wijn. Terwijl ik vroeger dacht: ‘Hij is vast bang om dronken te worden, want dan geeft God hem een boete.’

Ik zou wel wat van Bens rust willen hebben. Jaren geleden flikte hij het om zo’n opblaasbaar luchtkasteel te regelen voor de verjaardag van zijn kinderen. Dat kan ik niet; ik ontdek drie dagen van tevoren dat m’n kind jarig is.

Ik zou Ben willen vragen of hij gelooft dat ik in de hemel kom. Ik namelijk wel. Ik geloof niet in een hel. Het kan niet zo zijn dat we hier voor niets zijn en straks ook nog eens moeten fikken.”

‘Ik ben redelijk stabiel in het nemen van naïeve beslissingen’

Ben (47): “Ruud zegt alles wat hij denkt. Hij is geregeld met zijn olifantenhumor door de kerkelijke porseleinkast gegaan. Maar wat Ruud zégt, dénk ik nog wel eens. Er is geen kwade opzet bij, hij houdt van choqueren. Ik doe dat soms bij vrienden, maar verder houd ik liever mijn mond dan dat ik mijn mening verkondig. Vroeger kon ik onder de tafel liggen van het lachen vanwege Ruuds grappen op de radio; hij deed dingen die ik niet durfde. Zo heeft hij de roddelpers, die leugens over hem verkondigde, een keer ongenadig hard teruggepakt. Daar heb ik enorm van genoten. Van dat lef zou ik wel meer willen hebben.

Ik nam meer aan van onze ouders dan Ruud, maar als iemand voor zijn ouders door het vuur gaat, is het Ruud. Onze vader was – vóór zijn hartinfarct, toen ik een jaar of 12 was – erg zwart-wit; het is zo, en daarmee uit. Daarom snap ik dat mijn broers niets met het geloof te maken willen hebben. Het is ze niet goed voorgeleefd.

Grappig dat Ruud interesse in het katholicisme heeft gehad. Dat wist ik niet, maar dat hebben we wel gemeenschappelijk. Die Maria-tatoeage heb ik niet gezien, hij heeft er zoveel. Hij is een wandelend kunstwerk.

We komen uit een voorgangersgezin met elf kinderen. In de heftige pinksterwereld waarin wij zijn opgegroeid, was je goed óf fout. Daarom snap ik goed dat Ruud wil weten of ik geloof dat hij in de hemel komt. Maar wie ben ik om Ruud de maat te nemen? Gezien ons pinksterverleden, waar ons ten diepste angst werd ingeboezemd, begin ik niet snel over het geloof. Daarvoor wil ik eerst een goede band met Ruud hebben. Bovendien is God machtiger dan Ben de Wild om iets voor Ruud te betekenen.”

‘Wie ben ik om Ruud de maat te nemen?’